

hos det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds.

Borghjerg: Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) maa ikke kende Sagen, som den foreligger, naar han taler om, at det skal gøres muligt for vore Nabokommuner at indføre stigende Skala. Det er jo muligt, de have Retten dertil, og de have faktisk kun undladt at benytte den af Hensyn til, at København ikke havde den. Det er Stillingen. Lad os derfor give København den Ret, saa skulle Nabokommunerne nok komme efter. Skulde Flertallene i de Kommunalbestyrelser, som nu sidde der, ikke ønske det, er der noget, der hedder en Valgdag. Der er noget, der hedder Befolkningens Krav, og det vil sikkert blive meget stærkt. Jeg tvivler om, at en Kommunalbestyrelse i nogen af vore Nabokommuner kunde holde et Flertal paa Modstanden mod den stigende Skala, nu da selv det konservative Mindretal i Københavns Kommunalbestyrelse er gaaet ind paa Kravet. De Herrers Modstand her mod dette Lovforslag eller mod en vis Side af det forekommer mig at minde noget om den Modstand, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ved første Behandling gjorde mod Formueskatten, og som han nu dog heldigvis har skudt noget til Side. Det var ikke Formueskatten, det ærede Medlem var imod, han var ikke imod den, sagde han, af Hensyn til de formuende, nej, det var af Hensyn til, at Staten skulde have Ret til at opkræve en saadan Skat af de formuende. Men det kom rigtignok i Øjeblikket til at virke til Gavn for de formuende og ikke for Statskassen. Det var faktisk ikke Statskassen, han kom til at gavne, men de formuende i København, han kom til at gavne. Saaledes ogsaa her. Hvis De nu her lægge den Vægt, De gøre, paa den stigende Skalas Gennemførelse i vor Nabokommune, og hvis De kunne faa det andet Ting til at lægge en saadan Vægt derpaa, at Sagen standses, faa De ikke den stigende Skala gennemført i Gentofte og Frederiksberg, men De faa den forhindret i København, hvad der er Betingelsen for, at den kan gennemføres i Gentofte og Frederiksberg Kommuner.

Birck: Jeg gentager, at jeg ønsker det ikke, men gaar ud fra, at Landstinget vil kræve god Tid til at sætte sig ind i dette Forslag. Det er ikke urimeligt, at det kræver god Tid, mere end 8 Dage, og

vi skulle jo hjem om 8 Dage. Jeg anser det for ret sandsynligt, at Forslaget først kommer for enten i den ekstraordinære Samling eller i den Samling, der begynder til Oktober. Men saa vil der være meget god Tid baade for Indenrigsministeren og for Københavns Kommunalbestyrelse til at faa Forhandlinger i Gang med Gentofte og Frederiksberg Kommuner. At de Herrer ikke have gjort det i Tide, er Deres Fejl, og hvis denne Lov ikke kan komme hurtigt nok igennem Rigsdagen, bære de Herrer Ansvar, fordi De ikke have været vaagne.

Borghjerg: Det er altsaa det ærede Medlems Mening, at Sagen skal standses, at den ikke skal gennemføres, det faa vi nu at vide. Men jeg haaber, at det ikke slaar til. For lige saa lidt som det ærede Medlem har kunnet tale paa Flertallets Vegne i dette Ting, lige saa usikkert er det, om han i dette Tilfælde taler paa det andet Tings Flertals Vegne. Overhovedet tror jeg, at efterhaanden som det Gang paa Gang gentager sig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds staar op her og taler paa det andet Tings Vegne — det har han gjort adskillige Gange i den senere Tid, han har atter og atter sagt, at Højre her er betydningsløst, men at han taler paa et andet Højres Vegne — kunde det dog hænde, at man fra det andet Tings Side snart frabad sig at have en Ordfører hernede. De have tilstrækkeligt af dem oppe i deres eget Ting.

Birck: Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem, der vel holder af Klassikerne, benytter den højtærede Indenrigsministers Retorsion fra forleden. Men kunde det ærede Medlem ikke, naar han laver sine Svar, hente dem udenfor Tinget, for nu have vi een Gang hørt dette. Det ærede Medlem siger, at jeg har ikke Lov til at tale som Ordfører for Landstingets Højre. Jeg har imidlertid Lov til at bruge jævn menneskelig, sund Fornuft til at slutte. Og jeg ved, at det har været et Princip for dette Ting, navnlig i gamle Dage, da dette Tings Flertal var i Opposition, meget nødtigt at gennempiske en Lov i 8 Dage. Hvis nu Landstinget heller ikke vil finde sig i at gennempiske en Lov i 8 Dage? Ja, jeg har intet Mandat til at sige, at det vil stille sig saadan, men jeg antager det og siger, at hvis det gør det, kan det godt forsvares fra Landstingets Side. Landstinget har dog ogsaa